

RENDSZERHIBA

PÁRATLAN OLDAL - LX. évfolyam, 43. szám, 2016. október 28.

Esemény: Ljudmila Ulickaja újra Budapesten! Könyvbemutató beszélgetés a Corvin moziban. Nosza, jegyvásárlás, majd a kijelölt napon időben megérkezni. És ennél a pontnál megtorpanni.

A rendezvény este hatra volt meghirdetve a mozi legnagyobb termében. Mivel minden jegy elkelt, és bizony sokan szorulunk a tolmács segítségére – ó, azok a békés orosz nyelvi órák! –, hosszú sorban várakozunk a „fejhallgató készülékre”, amit személyi igazolványunk leadása után megkapunk. Kapnánk.

Az idő telik, de még ki-be futkosnak kábelekkkel, szerkentyűkkel a mozi munkatársai. A várakozók egyre fáradtabbak, türelmetlenebbek. Egyre több a méltatlankodó hang, néhányan érdeklődnek a pultnál: kényszeredett mosoly a válasz.

Félóra késéssel végre kezdődik a beszélgetés. Fejhallgató fel, majd le. Csavargatás, rázogató: semmi. Egyre többen pattannak fel, mennek ki, jönnek vissza másik készülékkel. Kis idő múlva megint ki, újabb masinával a kézben be. Van, aki feladja, kimegy, de nem tér vissza. Végül beletörődünk, hogy ha recsege is, de hallhatjuk beszélgetni, mesélni az orosz írónőt.

Aki maga is feszeng, néha közli, nem hall jól.

Méltatlan az este a könyv kiadójához, a közönséghez és legfőképp Ulickájához.

Valaki megjegyzi a nézőtéren: nincs összehangolva a rendszer.

Talán legközelebb.